

Pacific Herold.

No. 23

Spokane, Wash., den 5 Juni, 1908

18de Aarg.

Til Visjen 1908.

(H. D. Chr.)

Mel.: Hjælp mig, da Kristi Brud.
En Mandens Sommer gaar
Døjemmed Tidens Mar,
Naar Vinsedagen rinder
Med Kirrels Jædselsminder.
Og Lyd fra leste Tunger
I Folkesybet ringer.

Et Stenens vellet hør
Kro Sundejertets Vort,
Og Angerstoaren veder
Med Dag de ferre Dieder,
Vil Morgenstjernen vinde
Og hvide Ros derude.

Naar Sjælen fra sin Gang
A Lovens Arvigt og Døang
Ein Kælker sille folger
Døjemmed Dødens Folger;
Den levende ham findes,
Naar Paaskesholen rinder.

At han for mig er bøh
Og lig af Bravens Bljæd,
Den Helligaand mig lever,
Saa jeg min Kælker ærer
Og tror, at jeg er hvæltet
Og al min Synd udslættet.

Min Gud, den Helligaand
Som lefe Hjertets Vand
Og Troldomstrængens Vand
I Mandens Hæv nedjænke.
Kværelshav Sjælen læger
Og hjærlig vederfører.

Han guber i vor Varm
Guds Hjærlighed fan varmt;
Naar den i os udgæs,
Vil Dungelbaandet lejes,
Saa vi til Livets Ende
Fan Jesu Ravn befjende.

O Helligaand, os hin
En Trost til evigt Liv,
At vi i Troens Glæde
I Jesu Hjælper træde
Og fan en evig Sommer.
Naar ham, vor Brudgom, sommer.

—(M. L.)

Betræftning.

„Over den, som tror, at
Jesus er Kristus, er født
af Gud“ (1 Joh. 5, 1).

Troen er en hjertelig Lælid og ful
ter Hjertesmitning til Gud Gædes
Raade og Varmhjærtighed for Jesu
Kristi Skjeld, i hvis Ravn der Hjærtet
med Trodsforladelse og et evigt Liv
til alle dem, som tror; og denne
Tro vælles i os ved Guds Ord og
den Helligaand, som ved Troen ale
ne, og ingenlunde ved egen Forte
neste, kan vi saa Sjældenes Hæle
delige og blive salige. Jesu Kristi
Hjertemæste er vor Trod enest, sifre
og uroselige Grund, han er vor
Hjærtedighed for Gud, og intet, set
intet andet. Det er ikke en Engel
Hjærtedighed, men Jesu Kristi Hjæ
rtedighed, Hjertemæste og Blod, som vi
ved Troen tillegner os. Vistnu bliver
vi alligevel ved at være fræg,
ufuldkomne og fundige Skabningser;
men hvad der endnu hos os mislager
Gud, det skal blives og tildeffes af
Raade for Kristi Skjeld.

I Troen paa Jesu Kristus giver
Mennesket Gud sit hele Hjerte, ven
der sin Skjæne ent fra ham og over
giver sig ganske til ham, hænger ent
ved ham og slutter sig til ham. Der
ved bliver han da deløgt i alt, hvad
der harer Gud og Kristus til, bliver
en Mand med Gud; saa nu straff
ant Liv, nu Trost, Fred og Glæde,
Sjælens, Hjærtedighed og Hellighed.
Ibi har den sande Tro et, der er og
kan et stiftet Hæb om at saa Tro i
det evige Liv. „Troen er en Bestan
dighed i det, som hæbes, en fast
Overbenæring om det, som ikke jes.“
Ja den levende Tro utrer sin fulde
og overbenærende Kraft i Sjælens
binneliste Glæde, Ro og Fred i Gud
og indeholder i sig selv saa megen
Sikred og Sandhed, at man endog
fan da derved med et frejdigt Hjerte.
Det er den, der gør en Skriften stær
k Manden, det er den, der gør ham
triumfædig, det er den, der gør ham
salig.

Det Ord, som jeg virkelig har da
van og brugte min hele Salighed
van, det man jeg jo vore saa sikkert
van, at intet er mig sikkere, det man
gave min Sjæl Styrke og fulde mit
mældestig med saa guddommeligt og

bimmeligt „Ego“, at jeg dermed kan
overvinde Verden og Verden. „Ibi
alt er man et født af Gud, overvinde
Verden; og vor Tro er den Sejr,
som har overvundet Verden.“

At være født af Gud, er sandelig
alle et Mandværk, men også Liv,
trost og Virksamhed, og isal Troen
være den Sejer, som overvinde Ver
den, da man den vare en levende, fei
rende, virksom, sand og guddommelig
Sejr. Ved denne Guds straff bliver
vi paans drague den til ham, indpo
dede i ham, og indenlig forbundne
med ham; vi bliver lig forædlede
Planter og Visteere, som hører
Jesu. Etal Vædeløsten grænes,
blomstre og bære Drægt, da man den
podes ind i en frist frætig Sjælens
eller visner den. Saaledes er Men
nesket uden Kristus ikke stand til at
hæfges Gud, saa Profeten Ord pås
jer paa ham: „Deres Dræt er Skal
ve-Troer, de har besse Blæser; heres
Vin er Dragøgist.“ Men i Kristus
bliver Mennesket retfærdig og salig,
thi den, som ikke vidste af Gud, har
han gjort til Gud for os, forsat vi i
ham isal blive retfærdige for Gud.“

Heraf ser vi altho, hvor lidet vo
re øyne Gjerninger er i stand til at
gjøre os retfærdige. Vi man først i
Troen fuldkommen foreues med Kris
tus, vi man først fødes paans af
Vand og Hæd (renses og helliges
vaade udvortes og udvortes), forend
vi kan gjøre en enest Gjerning, der
i Sandbed et god og Gud velbeha
gelig; det er Guds Raade alene, som
gjør os retfærdige, og den sjæles
os ente og alene for Kristi Skjeld,
naar vi vil tage imod den med Tol
neumelighed og bevare den i et tre
ende Hjerte; og ligefaa umuligt kan
det er for et Lig at bevæge sig os
vare sig fra Stedet, ligefaa umuligt
er det for os at gjøre det mindste
godt, forend vi er blevne levende ved
Kristus. Saa kommer vor Hjærted
ighed da ente og alene af Kristus ved
Troen. Det treende Hjerte, som er
sædt af Gud, er fra Begyndelsen af i
Mennesket som et lidet myldt Barn,

der itaa nægter og harer for sin Kæ
lers Ansigt, hægt og bærlæbst; men
det harer alt af hans Hæv, han
væler det og han berger for det, han
giver det delige Glæder og Blod og
Dræs, hværet det behøver, og til

denne det er Guds Raade og Varm
hjærtighed, hans Hjærtedighed og
Tro, hans Glæde og Salighed; saa
isal det da begge sine funs kom
mer ud af ham, og raffer ham for
hans Glæder, og det er et evigt Liv.
Bed Kristus og ved ham alene blive
Mennesket frast, saligt og saligt; hvørfor vi også tiger, at vor Hjærted
ighed kommer ikke af Gjerningerne,
men af Troen. Da det er Troen,
som bringer os i noget Forvandle
lse med Kristus; det er Troen, hvor
ved vi tillegnet os alt det, som Kristus
er for os, og har i Liv. For den i
os, man Gud og Tro, Troet og
Hjærtedighed vige for os; og
sæt om et bedens Troad inngede
paa os. Hulde ben dog ikke dinne
overvalde os; laa istet, mæglig og
levende bliver Kristus med sin For
tjeneste i os, formedelt Troen.

Men naar Kristus nu ved Troen
har os lever i os, man det også ejend
nes paa øre Gjerninger, hvad gør
væl Vædeløsten i Gjerningen, naar
den ikke findt os og harer drægt?
Ejegom Djældens gætige Tro fra
Begyndelsen af ved det farje Mæ
nuelles Hæld har forstået sig til og
sonet Djæld i etnært menneskeligt
Hjerte, og al Verdens Sommer har
sit Udspring derfra, saa sommer paa
den anden Side ved Guds Ord og
den Helligaand Troen i Hjertet, og
det er den Tro, der indbefatter alle
Dyber og gode Egenskaber i sig og
udviser sig til et veligt, mit Guds
Hjælde, et heligt Tro, hvis Drægt
beder: Hjærlighed, Tænkmældighed,
Hjærlighed, Saginærlighed, Fred,
Tilhængelighed og Hjærlighed; thi naar
Troen rel besjæltet os, sommer den
det hele Menneske, træder Hjertet,
særiver os med Kraft af Tænkmæ
ldighedens Qæster og forener os med
Gud, bringer os til at bære og
berste efter Retfærdighed, sader
Tro og Glæde, Tænkmældighed og
Tro i Hæv og Modgang, overvin
der Verden og gør os til Guds
Børn og Kristi Medarvinger.

Stalde du, hære Døser! endnu il
le føle denne Hjærlighed ved Tro
en; stalde du Hjertet endnu vore
frægt og troldeligt, man du dog ikke
forsøge, men træde dig ved Guds
Raade i Jesu Kristus; thi den er
utrofælig, siller og evig. Og om du

halder eller smubler af Svaghed, saa hufst paa, at Guds Raade forandres ikke, naar du oprigtig fortryrder din Synd. Kristus bliver altid den samme, altid vor Saliggjører. Hold fast paa ham, hvad enten Troen er svag eller sterk. Den Tid skal nog komme, da du skal have dig sterk, naar du blot har bevaret hans Ord i Taalmodighed.

Himmelstænder, styr og regier mit Hjerte ved din Aaland, saa den sande og levende Tro paa din Son Jesus Kristus maa gjennemtrænge mig. Lad mig ret lære ham at hjælde og bestandig mere frødes ved hans Kjærlighed. Lad mig bestandig inderligere og inderligere førenes med ham og hos ham føge al min Trost og Glæde! Amen.

Johan Arndt.

En ganske god Kristen. — De uboldigdes Udspringer.

Blandt mine Oplevelser som Sjælejøger tænker jeg ofte paa mine Besøg hos en gammel ston, som boede i en liden Bondestue paa Landet. Han havde gjennemgaaet mange Prøvelser uden at være bufflet under og havde vundet sine Skeptingers Agtelse. Da han var over 70 Aar, blev hun angrebet af en alvorlig Sygdom, af hvilken jeg anede, han aldrig vilde komme sig. Jeg talte derfor indtrængende med hende om, hvad hun grundede sit Haab paa. Hun var dog aldeles tilfreds med sig selv og hjælde ikke til Hjælp. Da spurgte jeg hende rent ud, hvad hun brugede paa; hun sagde da helt aabent, hvad jeg syntes, mange trænger, selv om de ikke udtaler det: „Jeg blev døbt, da jeg vor Vorn; jeg blev siden konfirmeret; jeg har gaaet i Kirke to Gange hver Søndag, en Gang om Maanedens halvdel. Syster Vil Herten forlade mig en jaadon Synd?“

Jeg var glad ved, at hun talte saa ovrigtigt, thi nu vidste jeg, hvorledes jeg skulde behandle hende. Jeg sagde hende, at dette hendes Haab aldrig kunde frelse hende. Jeg forsøgte at viise hende til Frelseren, men jeg er ikke vis paa, om det ugtede noget. To eller tre Maaneder efter døde hun, og den store Dommer atene ved, i hvilken Sjælestilling.

Samme Bildfælje findes bestandig blandt dem, der er regelmæssige Kirkegøngere. Snart viiser den sig i en Form, snart i en anden. „Jeg gaar i Kirke og gjør min Bligt og haaber dersor, at alt vil gaa godt.“ Eller: „Jeg leser i min Bibel og beder mine Bønner, og Gud er saa barmhertig.“ Noget lignende er nog til at tilfredsstille manges Samvittighed og give dem det Haab, at de til sidst skal frejes. Men det gaar

isse paa den Maade. Deres Haab vil viise sig som et daarsligt Under i Stormen. Det kan ikke holde Slibet fast, men vil svigte, naar det aller mest traenger til dets Hjælp.

Hufst paa det, at ingen vore framme Hørner, ingen Kirkegang, ingen Bønner kan udslette en eneste Synd. Din egen Samvittighed figer dig, at du har Synder at staar til Ansvaret for. Synder mod Gud, Synder mod din Næste, HjerteSynder. Synder i Ord og Gjerning; og selv om du tre Gange om Dagen gif i Kirke og fra Gange om Dagen holdt Van, kunde alt dette dog ikke udslette en eneste af dem. Mange Mennesker har paa denne Maade sagt at haas Fred og Tro for Samvittigheden, men det er altid mislykkedes.

Men endnu mere: Vor Gudstjeneste, vores Bønner og alle vores Hjælp paa at dykle Gud er meget ufuldtomme og plettede af Synd og Indprædethed. Den Synd, som behmitter vor Gudstjeneste, er nos til helt at sordenne os og trænger selv til at udslettes ved Jesu Kristi Blod. Hvor mange er ikke de, som Søndag efter Søndag gaar til Guds Hus, men hvis Tonter dog er optagne af Forretninger og verdslige Bestrebesser!

Hjem fanlige, hvor megen Synd og Stylt der haaber sig op over os ved fligt?

Hvor nogle Aar siden laa en Mand og ventede paa Døden; hans sidste Time var ikke langt borte, og han vidste det selv. Han overgav sig da helt til Kristus for at vinde sin Sjæls Frelse; men der var ikke en Synd, som tungede paa hans Sjæl som en forærdelig More. „Aa,“ sagde han, jeg har voret sandan en Hjælp; jeg volede at sidde i Kirken, som om jeg var en frijsen, mens mine Tanster var opsvolde af Breve, Forretninger og den kommende Uges Syster. Vil Herren forlade mig en jaadon Synd?“

Saa stor var denne Synd i hans Fine, at det faldt ham suoret at tro, at Herren virkelig kunde forlade ham den. Og er ikke denne Synd ganske almindelig? Ja, selv om man for Alvor giver Agt paa Ordet, der tales, og beder Bønnerne med, saa er der alligevel saa megen Mangl i vor Gudstjeneste. Hvorledes kan da det, som selv behøver Tilgivelse, undgaae den mindste Grund for vor Haab?

Når vi træder ind i Guds Hus, begynder vi med at inaale, udunge os for ham og sige: „Vi har gaaet vild som vildjarne Haar. Vi har forbrændt os med din hellige Lov. Vi har forsonet, hvad vi burde have gjort; og vi har gjort det, vi ikke burde, og der findes intet godt hos os.“ Vi mædes ogsaa for at sige ham, hvad vi traenger til, vi mædes for at taffe og præse ham for alle.

Men det gaar

hans Belgjerninger, vi mædes for at høre hans Ord, og for at lære at hjælde og hjælpe ham mere.

Men det er først efter at vi i Sandhed er blevne Guds Børn, og efter at vi er blevne førtedte, reisfærdiggjorte og frelste, at vi ret kan deltage i Gudstjenesten. Denne er nemlig de sande kristnes Tungemaal. Den udtrykker deres Langsler, som kumbrægger paa Kristi Blod til deres Synders Forladelse, og som har Kristi Aaland boende i deres Hjarter.

Kære Læser! jeg formauer dig til at modtage de Raademidler, Gud har givet, og at bringe dem saaledes, at de maa være til Hjælp, Raade og Trost. Byg alligevel ikke det mindste paa din Brug af dem, som om det at tage imod dem, var en god Gjerning, som kunde gjøre Strab paa nogen Velsenning af Gud. Ædmig dig derimod altid for ham og hjælpend med Skam, hvor ringe Myte du har draget af dem.

Men alt mens vi gjør dette, saa lad os med Glæde tage imod dem. Lad aldrig vor Blads i Helligdommen staa tom. Lad os vente, at Herren Jesus møder os der. Lad os lytte til hans Røst og gjennem hans Ord i vores Hjarter. Hvor to eller tre er forsamlede i hans Navn, der er han midt iblandt dem for at høre deres Bønner og Hjælpe dem sin Beskyttelse. Lad os i Sandens Kraft og i vor Ærkepræsts Navn nærmere os til vor Fader i Himmelten. Omend vor Tilbedelse i sig selv er uoverdig, bliver den dog nækklig for Gud, naar den gjøres i Fortrostning til Kristi Blod og Forsoning. Lad os dersor trimodig gaa frem for Raadestolen, besjende vor store Uverdighed, og unaberaabe os hans fuldestgjørende Fortjeneste.

Når du paa mig sner ned,
Se du litter Uselhed;
Men, o Herre, Sonnen din,
Du har lidt for Synden min.
Se da paa hans Blod og Saar,
Til jeg frijort for dig staar.

George Everard.

Hvad Barnets formant.

En Preist, som for nogle Aar siden fulde prædike i en af Byerne i Nord-England, henvendte sig ved sin Ankomst til en af de Droskehuske, som med sine Røretsier holdt indenfor Dækkenestationen, og vied ham om at sjæle ham til Ebenezer-Kapellet. „Til Ebenezer-Kapellet?“ spurgte knussen. „Aa, nu ved jeg det: De mener lille Karls Kapel!“ „Lille Karls Kapel? Nei, jeg mener Ebenezer-Kapellet.“ „Ja, men vi ældre falder det nu i daglig Tale aldrig andet end lille Karls Kapel,“ svarte knussen.

Hvorfors falder De det for lille Karls Kapel? Maa ikke har den be-

hjælde Rigsdagsmand fra Salford, som man jo pleier at kalde 'lille Karl,' lagt Grundstenen til det?“

„Nei, en liden Gut ved Navn Karl har lagt Grundstenen. Hermed forholder det sig paa følgende Maade: For endel Aar siden trængte vi haordt til at haas bygget et nyt Kapel. Det blev raadsplacet frem og tilbage om, hvorledes Pengene kunde staffles tilveie. Liderne var meget daarslige, Folk var meget fattige. Arbejdslønnen var meget høi og Bygningsmateriale meget dyrt; saa blev Resultatet, at vi bestemte os til at opgive Sagen. Men et Par Dage efter det Møde, hvor denne Beslutning var blevet tagen, kom en liden Gut paa 9 Aar og ringede paa hos den Prest, som havde staet i Spidsen for Bevægelsen. Presten lukkede selv op for ham. Den lille Hør var ganske opføjet og forpustet, og den klare Sved stod paa hans Panne; foran sig havde han sin lille Trillebør, og i den laa der jeks nye Mursten. Han havde trillet Knæset en lang Vej, den sidste Del var ovenifjsbet en steil Balle, og var nu saa stakaandet, at han neppe kunne tale. Endelig havde han da faaet saa meget Veir i sig igjen, at han kunde være paa Prestens forundrede Spørgsmål: 'Men Karl dog, hvad betyder dette?' 'Jo, undstold, gode Herre,' sagde Karl, jeg hørte, at

De gjerne vilde have en ny Kirke bygget, men at De alligevel tænker paa at lade være med at bygge, fordi De ikke har noget at bygge med, saa tilgede jeg disse saa Mursten hos noget Folk, som er ifærd med at bygge et Hus nede i Dalen udenfor Byen, og jeg tænker, at de jo altid kunde bringes til en Begyndelse.' Dybt rørt over Guttens Ord, sammenfaldte Presten igjen Menighedsraadet, forelogde vaam Kirkesagen og glemte selvjælgelig ikke at fortælle om lille Karls Trillebør med de jeks Mursten. Denne Fortælling greb Forsamlingen saa megtig, at den tidligere Forpagthed var som blaest bort; snart var Størstedelen af det nødvendige Belsb tegnet, og Bygningen blev reist. Saaledes lagde lille Karl den første Sten til en Kirke, som rummer mere end 1.000 Personer, har kostet 6.000 Pund Sterling (30.000 Doll.) og nu er gjeldfri.“

„Og hvad er der blevet af lille Karl?“ spurgte den fremmede Preist. Den gamle Droskehuske Knigt blev med et saa alvorligt, og med lav Stemme svarte han: „Dersom De vil lade mig holde udenfor Kirkegaarden, vil jeg vise Dem lille Karls Grav. Der er mange Grave derinde, men Karls kan man altid finde paa de smukke, friske Blomster. Han var Søndagsfoliens Andling, og Børnene derfra lader aldrig nogen Dag gaa forbi uden at anbringe friske Blomster paa hans Grav. Han boede lige overfor Søndagskolens

"Pacific Herold."

A Religious Weekly.
Ugeblad udgivet af Presteforsamlingen for Pacific District af den Kjølige Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland,
Wash., as second class matter.

Allt vedrørende Redaktionen ind-
lændes til H. D. Eierle, 1818 Dono-
van Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Røbeder, Befjendtgørelser og
Notiser indlændes til "Pacific Herold"
News, Puget Sound Posten, An-
conia, Wash.

Allt vedrørende dette Blads Fortret-
ning behørges af Post. H. M. Tjernagel.
Være adresserede "Pacific Herold," Stanwood, Wash., vil nu
komme.

Bladet fører

For Aaret	8 .75
For Aaret til Canada	1 .00
For Aaret til Norge	1 .00

Adresse: Stanwood, Washington.

En velsignet og glædelig Vinjejel tilkences alle Herolds Venere.

Metodisternes Karømsde i Portland.

De Kjølige-Danske Metodister for Pacific District havde sit Møde i Portland i Begrændelsen af April. blandt de Sager, som blev behandlet, var blandt andet et Referat af Postor J. G. Field om "Rådet til at prædike Guds Ord osv." Dette Referat blev tilsluttet af Mødet og er trukket i sin Helse i "Bidnesbrydet." I mange Henseender er dette Referat et eirandommelt Præstet. Vi skal kun her pege på et Par Ting.

Det første er den Klaade, hvorpaa det her sagos at religiøske Metodisternes Tro til ved at berolige Deunger og seude Hedningsemisionater til frijne Lande. Vi skal her komme ihu, at Metodisternes udenlandske Missionssomite sidste Aar bevilgede \$12,625 til at drive Hedningsemision i Norge og \$15,970 i Sverige, for ikke at tale om de Tyskner, som hvert Aar anvendes her i Landet, for at drive Hedningsemision(!) blandt de Skandinaviske Lutheranere.

"Dette Råd," nemlig Rådet til at prædike Guds Ord, "er øste blevet misforstået," hedder det. "Som Metodistpredikanter er vi øste blevet beskyldt for at have trængt os ind i fremmed Bestilling. Komasfriget har øste lidt godt om, at vor Kirke sender Missionærer til frijne Lande osv.; at vi missionerer blandt frijne Folk. Men ikke alle 'frijne' Folk er Guds Folk, og det er dette vi Mønster maa være; vi maa være Guds Folk og ikke blot en frijten Nation.

At det er Lutheranerne her figies til med dem, som har gjort denne "Misforståelse" og reist dette "Kamasfrig," det fortvivler vi godt. Men det

er ganske vist ikke en Misforståelse af Metodisternes "Råd," naar denne "Misforståelse" og dette "Kamasfrig" er rett, men meget mere en berettiget Protest mod denne Virksomhed, der er en "Slumplet paa Metodismen, som den voldsomt kan vælte af sig."

Som Grund for at Metodisterne lader Hedningsemisionater til frijne Lande og missionærer blandt frijne Folk ønskes, at "ikke alle 'frijne' Folk er Guds Folk, og det er dette, vi Mønster maa være; vi maa være Guds Folk og ikke blot en frijten Nation." Og dersom en stærke forseiler dette sit Råd, at gjøre Mønster til Guds Voru, da opreiser Gud en anden Kirke, som han bruger til dette formaal blandt frijne eller Hedninger."

Hv. frijne Folk og Guds Folk skalde være to forskellige Slags Mønster, har vi ikke vist for. De frijne Folk er Guds Folk. Men derimod er det vigtigt hænt, at ikke alle dem, som har det frijne Voru og gaa virkelig og håndhædt er frijne. I den sunde Kirke paa Jordet har der altid været og vil altid blive både Hjelere og sande frijne. Minde og Hænde vil bestandig vokse sammen paa Guds imlige Kirkeleger. Enden nu denne Åger faldes Metodistlæger eller noget andet foranbræt ikke Sagen. Guds Ord siger, at „i et stort Hus er der ikke alcne Stør af Guld og Sølv, men også af Træ og Let og nogle til Vre og andre til Banke“ (2 Tim. 2, 21.) Metodisternes „Kirkehus“ danner vel her ingen Undtagelse.

"Guds Folk" eller frijne slæbes ikke ved menneskelige Hjel, Metoder eller tanke Ord og Hæder, men fun ved Guds hellige Ord og Sakramenter. Det, hvor Guds Ord forfundes purt og rent og Sakramenterne forvoldes i Overensstemmelse med Herrens Indsatsstillelse, der „fødes hos Vor, som Dag og Morgontiden“; (Salm. 103, 10) thi Herrens Ord har den Hjertattelse, at det ikke skal komme tom tilbage.

Men ifølge den Grund, som Metodisterne ønsker, hvorfor de sender Hedningsemisionater i Ets. til Norge og Sverige, hvor den Lutheriske Kirke er Folkekirke, synes det at fremgaa, at Metodisterne fratager den Lutheriske Kirke med Guds Ord og Sakramenter. Kunnen til at „gjøre Folk til Guds Folk“ eller som en Kirke, der „forhælder sit Råd, at gjøre Mønster til Guds Folk.“

Freundeles hedder det i Bidnesbrydet:

„Hvis jom føledees raabet op, siger, at fun de først ha den Vre at prædike, der er faldte ligesom Aron var. Saadanne osfer det dette Råd til Predikantenbetet at være et Menighedsråd til en Person at betjene den efter at have gaaet højemem en

Prestejøle. Det er intet Råd i Guds Ord til Statte for, at et ja-dant Råd er ensbetydende med det andrommelige Råd til Predikantenbetet. Det ydre Råd kommer til dem gennem Kirken. Hvis et Råd fra den lokale Menighed om at komme og betjene den, efter at man har haet en præktig Uddannelse.“

At Metodisterne har berørt Lokalmenigheden Netten til at finde sine egne Vorere, det er en befjendt Sog. Men at ville vaaftaa, at dette er Det ifølge Guds Ord, det gaar dog for vidt. Menigheden, ogaa den enstede Stedomenighed, har af Kristus haet alle Landens Gaber og alle Rettigheder. Raat Apostelen striver til Stedemenigheden i Korint: „Alt Ting er Eders, være sig Paulus eller Apollas eller Petras eller Verden eller Liv eller Død eller det nærværende eller det tilkommende; alle Ting er Eders.“ Ja er det klart at ogsaa Embedet tilhører Menigheden. Det er Menigheden, som har haet Krigsmagten, det er Sturens i Huset som Kristi Vrid. Det er Menigheden, som skal være sidste og øverste Justans (Matt. 18, 17 flg.) Det er derfor Menigheden, som holder sine Predikanter og Vorere og som har Ret og Pligt at se til, at disse gjør den Gjerning, som de er sat til at gjøre. Raat derfor en Rosal Menighed paa en retmæssig Maade udsteder Råd til en Person, der besidder de Qualifikationer som Guds Ord fordrer af en Guds Ords Forhunder, da er det et gyldigt Råd.

Vistnok siger ikke Guds Ord at vedkommende skal have gaaet igjen nemogen bestent Prestejøle. Det er heller ingen som passerar det. Men Guds Ord siger, at han skal være „Misset til at lære andre“ (Se 1 Tim. 3, 2 flg.) Herren fan, om det er nødvendigt, benytte sig af et Hjel, men ellers har Kirken til alle Tider fundet det nødvendigt at oprette Stoler, hvor de, som holder Træng til at vie sig til Herrens Tjenere i Embedet, son saa den bedst mulige Uddannelse til denne Gjerning.

Et andet Referat, som blev behandlet og tilstillet af Mødet, var: „Den egentlige Besænsforsjel paa Lutheranismen og Metodismen og deres respektive Hjelde.“ Af H. P. Reisen. Dette Referat er ikke trukket i sin Helse, men ifølge „Bidnesbrydet“ blev det fremholdt, at der var en „stor og væsentlig Hjertskel paa den nævnte Kirkeanunds Vorere.“

Overi denne Hjertskel bestaar, siger intet os. Vi skalde jo have ventet, at Bidnesbrydet vilde have oplyst sine Vorere om det.

Freundeles besfuldes to Synodeprester for, i en Bog, som de udgav under Titel: „Hjertskellen mellem den Lutheriske Kirke og Seftene“, at have lært: „Guds Ord lærer: du

skal ikke tillade nogen at bømme dig i Mad og Drifte.“ Vi har ikke nævnt Vorere forhaanden, men et tilhørlige til at tro, at dette maa være et rettet galt.

Endelig figes i den Resolution, som blev antaget af Mødet: „Vi er enige i den Tanke, at enhver land, troende Lutheraner, som under Vor til Gud vil underhøje Metodistskens Vorere, vil finde den i Overensstemmelse med Guds Ord.“ Om dette behøres vist ikke at figes noget, da konveniat er her overslædig.

Enhver land troende Lutheraner, som i Vor til Gud har underhøjt Metodistskens Vorere, har ganske vist fundet, at den i mange og uenselige Styller er i overensstemmelse med Guds Ord. Saaledes f. eks. i Væren om Daaben og Radveren, Metodiggjærelsen og Helliggjærelsen og andre fundamentale Vorordnisse.

Uddrag af et Referat, læst ved sidste Ardamøde i Wallard, om Menighedsstolen.

Det er vist mi 8 eller 9 Menighedsstoler i vojt Samfund. Hvor de drives synes Folk at være hørt begjæret over, at det har lyftes dem at holde saadan en Stole igang. Spørger du dem om Stolen, vil du styrks faa høre, at de ikke vil hæfte den hørt for nogen pris. De vil fortælle dig, at hvad de før trodde var en Unnighed gaar nu meget let.

Alt berer paa den Erfjendelige Folk har ligeværfør det frikellige. Alt berer paa, om vi tror dette er saadan en vigtig Tag, som enstede vil gjøre den til. Der, hvor Folk tror, at Stolesagen er en Livsøg, der vil en Menighedsstole trives. Der, hvor Kristendommen er overslædig; der hvor Kristus ikke er det ene focusmæ, der vil Menighedsstolen ikke trives. Jeg spørger derfor først: Om vi har arogen Træ; om vi hændelig troer, at der er en hjertlig Gud, som har elst os saa hørt, at han har givet os sin eneste Son, for at vi fande voerde folige. Tror vi virkelig, at Jesus er denne Guds Son, og at han har opfyldt hele Loven for os; har lidt ha iflgelig meget — ja endog Døden, for at vi skalde slippe at lide i al Evighed. Troe vi, at han er det Guds Lam, som bærer al Verdens Synd, og at der er ikke Hjelle i nogen anden. Hærend vi goar videre, maa vi blive maet det klare med os selv og enten sige: Ja, ja tror, eller: Nei, jeg tror ikke. Hjælp vi det sidste, altsaa tror ikke, saa vil jeg slutte, thi jeg vil ikke faa her og blive betragtet som en Vagner, og som en, der vil bedrage eder. Men siger vi: Ja, jeg tror, saa er vi frede til at betrakte og symunter hverandre i de Sandheder, som denne Gud og Hjelle, som vi

tror paa, har at lyde os.

Pontoppidan siger, at Evnen er et Aejendtegn paa, at vi er Guds Barn. Vi hører altsaa til den Giot, som falder Gud sin Fader og som tager sin Tilfulgt til ham. Og som et vel-opdraget Barn søger at gjøre sin Faders og Moders Wilje, saa fulde vi ogsaa høje at efterkomme og med Glæde gjøre, hvad vor himmelske Fader bider os.

Antet kan være værre end at få og have med ulydige Ørn at bestille. Hvem vil være i den Moders Plads, som, naar hun falder paa sit Barn, (som uden Lov har springet, kan hende til en af Raboerne) faar til Svar. „Hvorfor?“ gentager altsaa sit Raab, faar til Svar: „Jeg kommer ikke iørt jeg faar vide hvorfor,“ ejer tredie Noah: „Jeg kommer om en lidt Stund.“ Hvem vil være i den Faders Plads, som sender sin Gut til Øen for at hjælpe nogen Ting og Gutten faar komme hjem og fortæller, at han har tagt Pengene paa Beien. Men Faderen finder ud afstorpaa at Gutten højte Tobak og „Marbles,“ for Pengene. Saa ærgerligt og forbrydende som dette høres ud, saa hender det desværre alfor ofte. Men Ejere Foresldre, som er tilstede, lærer Morte til eder selv og se noget efter, om du ikke er dette Barn eller denne Gut ligesovsor Guds Beslutninger. Naar Guds Røst inder til dig gjenem Kirkeflottens Toner til hver Søndag: „Kom til Kirken,“ folger du dens Røst eller siger du: „Hvorfor?“ ejer „Jeg skal komme om en lidt Stund.“ Naar Guds Ord besøger dig: „Opvis dinne Barn i Herrens Tugt og Formaning.“ Gjør du det eller sender du dem forbi Menighedsfolken hen til den Skole, hvor Jesu Barnet aldrig nævnes? Har du gjort, eller gjort dette, har man op og højt: „Umunder eder thi Dommeriges Rige er nær. Den ligge allerede ved Noden af Træet, derfor hvort Tre, som ikke bærer god Frugt skal osbrygges og fæstet i Jorden.“ Tiden her er fort, og det er om at gjøre at anvende vor Tid paa det fornemste og kostbareste vi har. Dere vil, tankende sige, at det er det vi gjør. Vi maa da ikke være enige om, hvad vor kostbareste Slatte er, thi en legger jo sin største Evne paa dette, en anden paa noget andet.

Jeg vil her fortælle en Historie, som I alle hænder, den findes i Thordens Roserbog, fortalte Deste, om en Hertug, som havde Slottet i det uendelige. Han jik Begæg af en Mand, som han modtog med næren Øfjetriched, og forte ham omkring ned sig i sit værglige Slot. Han viste ham alle sine Slatte, idet han bestandig gift fra det mindre til det mere kostbare. Tilslut sagde han, at han vilde vise ham det kostbareste han eiede. Manden var mygjerrig efter at se, hvad det kunde være. Da fortæller han ham ind i et Værelse,

hvort hans Sonner sad i den ene Ende af Værelset og til Undervisning af en Huslærer, mensens Østrene sad i den anden Ende og soede og strikkede med sin Moder.

Værnene var altsaa hans kostbareste Slat. Hvorfor? Alt jordiske Gods maa Foreslænne lade efter sig ned Døden. Men Gudsfrugtige Øen skal komme efter dem og samles med dem i den evige Glæde og Hellighed.

Derom vi kunde se Sagen som denne Hertug, saa er vi komme langt. Da vilde vi ikke være paa vores Jordiske Midler, naar det var om at gjøre vores Øen, og her da, naar det var om at gjøre at faa hvert dets Beien til Salighed, saa at vi kunde være sikre paa at faa se dem med os i det Hus, som Jesus er gaet hen for at berede os.

Hvor fount er det ikke i et Hjem, hvort Døden har rullet bort et af Værnene. Gladjen, hvort den levende sad, synes at gjøre Hjemmet saa roligt og vi er fulde af Torg ved den Tanke, at den som har forladt os vil aldrig mere glæde os med sin Nærverrelse.

Tant da Ejere Foresldre paa den Tid, naar vi skal samles i vores himmelske Hjem. Hvilken Glæde vil det da blive, om vi kan have vores Ejere Barn samlet om os.

Du skal bære dette trofæ (du burde i almindeligere del), at du vil gjøre at du kan for dit Barns Hjelpe. Men du fortæller, „Hvorledes skal jeg gjøre det?“ Svaret er simpelt: „Lær dit Barn Beien til Salighed.“

Oprettet MenighedsSkole.

Her kan der blive mange Indvendinger; du siger, at Værnene gaar paa den engelske Skole til hver Dag, i ti Maaneders af Året; de blir drevne hændt fra en Grub til den anden, og skal de følge med, saa maa de studere sine engelske Læser hjemme. Dette er vist sandt, derfor maa du, derfor du vil lære dit Barn Beien til Salighed oprette en Skole, hvor der undervises i Guds Ord; hvor Beien til Salighed bliver fremholdt og indvaretet i Værnene, mens de er i maa.

Oprettet en Skole, hvor Værnene kan saa bære lidt om Fæligheden til hver Dag og bede Faderen sammen. Man skal forestille sig noget berligere, end at vide, at naar du har sendt dit Barn til Skolen om Morgenens, at naar Al. kommer, saa staar det freldigt og glad og beder sammen med de andre Øen og beder både for sig selv og dig Ejere Far og Mor.

Oprettet en Skole, hvor dit Barn lærer at hæsse Gud for alle Ting; hvor du kan vide, at naar Skolken er tolv staar dit Barn og beder: „Jehu Knygaard til Vor.“

Oprettet en Skole, hvor dit Barn lærer at Jesus er Beien til Salighed

for alle trovende Øe.

Oprettet en Skole, hvor du kan vide, at det sidste dit Barn gjør om Asien, for det gaar hjem, er at bede om Guds Raade og Beskyttelse.

Oprettet en Skole, hvort dit Barn kan lære de samme Salmer, du læste, da du sad paa din Moders Knæ. Gjør du det saa skal du straks faa høre flere Værnestemmer i Kirken. Da vil ikke dit Barn være tilfreds med at sidde i Kirken og se rundt paa Vorgrønne, naar de andre jonger. Det er intet et Barns sitter saa godt som at synge. Da naar der synes Salmer i Kirken, som Barnet har lært i Skolen, saa er det morsomt at høre, hvorledes de tar sat og opliver den hele Gjæstføring. Oprettet en Skole, hvor Værenen kan formone og tugte med Guds Ord naar dit Barn bænder, sverger, lyver eller er ulæg. — hvor Værenen kan fortælle om Guds store Hjælphed til os; om Skriften, som er død paa Korsets for os og at Barnet med sine Overtrædelser synes imod sin Ejere Fader i Himmelten, saavel som imod sine Foresldre.

Oprettet en Skole, hvis Væren Værne kan se i Kirken, naar de kommer dit, saa skal du kan se, at det ogsaa hjælper lidt til at Værenen vil være med, naar du går. Værnene har tillid til sin Væren og vil svært gøre gaa dit, hvor han eller hun går. Altsaa, hvis Værenen om Søndagen gaar til „Væsen-bald gønnes“ og paa Teatret, saa er det rimeligt at Værnene vil gaa, og som for vortalt gaar Værenen til Kirken saa har det ogsaa sin Indflydelse paa Barnet. Jeg ved flere Sange, at Værenen har kommet med strømende Fine ind i hjemmet Skoledøren om Morgenens og fortalt med det første: „I saw you in church yesterday,“ eller til andre: „I saw the teacher at the hall last night.“

Oprettet en Skole, hvor fristelig Undervisning og Tugt raader, som den ene formodne og hører de nødvendige verdslige Mundslaber meddeles i Guds Ordens Øys af en rettelig og ordentlig saldet Væren. Dit Barn trænger til en fristelig Undervisning; det trænger til at vide de gudommelige Sandheder. Øste ihnes det, som om de glemmer det hele, og at de som aldrig har lært noget af dette er lige saa glade som de andre. Det kan ihnes saa for os; men Tiden er der og vil maaske engang bære Frugt.

Der fortælles ofte om saadanne som ihnes at have alemt alt, hvad godt er; bar levet et langt Liv i Umodighed og Ugrundelighed. Men naar Alvorstunden kommer; naar de i Evigheden imodde lifer de dog at saa måtte med sin Sjælelæger, som bliver overmaade glad ved at høre, naar han nærmest sig den Enges Barlæge, Toner af bekjendte Salmer somme fra den højes Mund. Paa

Spørgsmål faar han vide, at disse var lært, da han som Gut sad paa sin Mors Knæ. Nu er Tiden kommen for en Saadan, da de verdslige og de gudommelige eller fristelige Ting rettes paa Prøve. En Saadan vil fortælle dig, at han ikke vil borte bort disse Sandheder, som han lært om sin Freher, da han var Gut; han vil ikke borte disse for alle Verdens Helligheder.

Kan vi nu ved dette, at Verdens Guds er som intet i Sammenligning med vor udødelige Ejel, skulle vi da maa paa disse Ting, naar der er Tale om vores Øens evige Vel?

Regnskabet.

Bore Barn er betroede os af Gud og vi maa engang gjøre Regnskab derfor. Spørgsmålet blir ikke, hvort langt i Regning eller Historie de er komme, men om de tror paa ham som har igjennest os alle. Men hvorledes skulle de tro paa ham, hvem de ikke har hørt noget om. Ejere Foresldre lad eders Øen fra Anledning til at høre og lære Guds Ord. Det kan de ved at faa oprettet en MenighedsSkole. Men hvorledes skal vi faa den til at gaa? spørges der. Da vil jeg sige: Gjør som de gjorde i Stanwood. De sluttede med at diskutere Sagen, de kastede en Væren og der har de hørt MenighedsSkole i 4 år.

Det første Åar gaf det maa, hvad Ilverntal angif, thi vi havde bare ni Øen. Det andet Åar fik vi 19 og de sidste to Åar har vi haft 30. Vi har de to sidste Åar været to Værene van Formiddagen da Presten har været med. Vi har først om Morgenens uendad Væerne som er forberedte hjemme, saa det tager ikke saa megen tid i Stolen. Saa har vi de verdslige Øga. Det sidste vi har for det første År varer et 10 Minutter Bibelhistorie. Saa har vi „Church History,“ og de som har gaaet gjennem sin Fortælling to eller tre Gangen har studeret den Augsburgske Confession. De engelske Øer er de samme som bringes i „public“ Skolen. Foruden dette kan har vi Solduegang, som burde mesten sættes først paa Vitten. Foruden at junge patriotiske og verdslige Sange, saa sanges vi „For Gud han er saa fast en Borg,“ „Et er nødig dette ene,“ „Guds er din høje Høring at smage,“ osv.

Der er øst, som naar de ikke kan finde paa noget andet, saa siger de, at Salmerne er for hoarde for Øen at lære. Disse indbinder vi til at komme og besøge vor Skole i Stanwood. Jeg fandt fremstille mange berlige Bidnesbyrd om vor MenighedsSkole men lad Gud have Øen for at han lader Arbejdet løfes.

Det som østest bliver fremsat imod MenighedsSkolen er at de ikke har Undervisning nok til at drive den. Men husk da at det er Gud som besøger os

det, og han, den almoechte gode Gud vil iste befale os noget, som han ikke giver os straf til at udfoere.

Hvad vi maa gjøre er at følge Guds Befalinger, saa vil Gud førage os en Udvæl til at udføre den væn.

Martin Høienstad.

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Nyhedsredafteren beder herved alle, som maaette sende ind Nyheder, om venligst at adressere alt, som angaaer Nyhedspalterne, til „Pac. Herald“ News, care of Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Bed Konfirmationsofferet i Vor Frelzers Menighed indkom noget over \$15.00, hvoraf \$5.00 gaar til Alosta Missionen, \$5.00 til Schroeder Missionen og Resten til Indre Missionen. Et Par Daler som indkomme, som ikke funde regnes med i Offeret, da dette allerede var indsendt. Dette fritteres for særskilt.

Konfirmation holdtes i Vor Frelzers Kirke Søndag, den 31 Mai. 17 unge Mennelser gjentog sit Doabslofte. Kirken var fyldt til sidste Punkt af Tilhørere, der med stor Optændthed og høitidelig Andagt fulgte med under den, for de unge iaaer, saa alvorlige handling. Stedets Preist tolte baade paa Kors og Engelsk og formandede baade Konfirmander og den hele Menighed til Oprigtighed i Gudsordelsen. Kirkeforet sang et Par passende Sange. Offer optoges til Indretningen. Et pent Program var trufft og uddeltes ved Gudstjenestens Begyndelse. Konfirmeredes Navne er: Olga Amalia Christianen, Esther Sylvie Holst, Cecilia Cornelius Johnson, Anna Emilia Langlo, Frank William Larsen, Theodore Larson, Sumner Wesley Miller, Mabel Irene Reis, Alfried Margeth Richolson, Oscar Bernhard Olson, John Alfred Pedersen, Nortle Alva Rummel, Hans Albin Saay, Clara Amelia Storaasli, Ida Storaasli, Emelia Anette Weets, Karel Andrea Wedberg. Gud bevare dem alle i Raadet, tro indtil Enden, for Jesu Skyld.

Samme Dag som Datteren, Emilia Anette Weets, ved Konfirmation optoges i Menigheden blev Dr. Eric E. Weets med Hustru og de to unger Dattere indmødte til Opholdet i Vor Frelzers Menighed. De er mylig tilsluttet Tacoma fra Long Branch, der de har været blandt den derbærende Menigheds trofaste Støtter. Vi ønsker dem alle Hertens rige Velighed og velforstanden i vor Menighed.

Søndag den 24 Mai blev Dr. Jacob Aas og Miss Asleng Hogen ægtet i Vor Frelzers Kirke. Vi

jen foregik under Høimesse Gudstjenesten. Saar var jo Stif og Brug hjemme i Norge. Og det kan ikke nægtes for, at det er saare meget mere passende end at glemme sig bort fra meget som mulig. Lade alt være hemmeligt, naar en skal indgaa i Egtestab. Man Gud høre den kristne Menigheds Borbonner for disse to unge og give dem et lykkeligt Samliv.

Pastor Preus kommer til at komme tilbage med Pastor Paulson fra Silvana paa Reisen Østover. Sandhålligvis reiser de Mandags Aften med „North Coast Limited.“ Pastor Harstad reiser samme Dags Aften med et helt Folge over Union Pacific med samme Maal for sin Reise — Chicago. Fra California kommer Pastoretene Gustvedt og Stensrud med Villiet, som tyder her forbi — til Chicago. Det er ogsaa en Del andre, som skal tvei. Vel maadt i Chicago.

Fra Chicago kommer Bevetning om de stortildede Forberedelser, der gjores til den store tredobbelte Fest, som skal holdes 16-25 Juni. Sangerlejten tegnet til at blive en aldeles enestaaende Begivenhed. Man kan ikke andet end blive aldeles „excited,” naar man læser at det store — det betyder noget, naar Chicago Folk holder det stort — Auditorium er lejet for Alstenen, da Sangerlejten skal holdes, den 18 Juni. Raat vi endvidere læser at Deltagere i denne Fest er: Den norske Synodes Sangforebund (500 Sanger anmeldt) foruden 250, som hører hjemme i Chicago; det samme Forbund fra Mandsfor: „Luther College Concert Band,” som vi blot behøver at nævne for at blive begejstrede; Madame Marie Rappold, som har Ord for at være en af Verdens største Soprano Sangerinder; Rolf Hanmer, den fra det norske Studenterfore Amerika Reise saa berømte Tenor Sanger; Prof. John Dale, Musiflarer ved Luther Seminar; Hellesorenes Hoveddirigent; Prof. Carlo A. Operaii. Musiflarer ved Luther College og Dirigent for „Luther College Concert Band; Prof. C. Rapprecht, Organisten, som skal ledsgage alle Sangerne paa det store Viborg; Miss Alice Wolden, Pianistinde; — naar vi læser dette, da forstaar vi allerede hvorfor der synes at blive en vel Hølevandring til Chicago om en Uges Tid. Fra alle Dels af Landet kommer Indmødelses.

Man havde i Chicago gjort Negning paa at der i Høiden vilde komme 1.000 Prester og Delegater til Synodemødet. Nu har imidlertid allerede over 1.200 meldt sig til dette alene. Heldigt er det for mange at der er „Excursion Rates“ paa alle Jernbaner fra Staden til Chicago ved

denne Tid. Man Gud da velfigne vores Møder sit Ravn til Høre.

Gent ille Ungdomsforseningens Fest Mandags Aften den 8de Juni i Vor Frelzers Kirles „Parlors.“ Adgang fri. Alle velkommen.

South Bend.

Søndag den 17de Mai havde „Vor Frelzers“ Menighed her sin Gudstjeneste paa Amusions Hall. En Del Budne indtog Festmidbogen i Mr. og Mrs. Amusions gjæstefrie Hjem. Saavel efter Gudstjenesten som under Festmaaltidet mindede Pastor Xavier os med nogle Ord om Dagen og dens Bedyndning for vores Folk i Almindelighed og for dette Hus særlig, idet man her aartig erindrer to af Hamiliens Mindeblade — Husmodernes og Datteren Claras Højelsdage — sammen med Nationens store og helige Blinder.

Mr. og Mrs. Sticksrud er for sidten komme fra Michigan og har til en begyndelse slaaet sig ned her i Gellund Park hos Stromnes. Mrs. Stromnes og Mrs. Sticksrud er Zøstre. Vi ønsker disse nye Venner velkommen til vor gronne Stift. Samme Dags Aften blev deres fødestøtte Barn døbt. Forhaabentlig vil disse Forældre, saa snart Barnet er forstået det, flittig tale med dem. Søn om Vakten med den trening Gud, saa den Sættendemai for den lille Roy Howard Hurlund Sticksrud i bedste Forstand bliver en dobbel Festdag for Bevetiden!

Næste Gang har vi vor Gudstjeneste her samme steds Søndag den 14 Juni. Alle indbydes!

Hemet, Cal.

Hjælpe Dr. Pastor: — Hvis De kan ikke lidt Spalterum i „Pacific Herald,“ saa vil jeg gjerne saa berette lidt om dette Sted.

Hør avles allelags Krugter samt Poteter og Alfalfa. Peaches, Apricots og Oranges avles mere i det stede. Krugter har været meget lønende i de sidste Aar. Klimatet her er meget godt, især for Høns og Præstinge. Tror ikke det findes bedre Klimat nogensteds i de Forenede Stater.

Hør nu fire nord-lutherske Familier, omkring 22 Sjæle. Pastor Pederson fra Santa Barbara predikede her om Alstenen den 25de Mai. Strindetur har allerede dannet en Strindforening, som møder en Gang hver Maaned. Vi hører også at saa organiseret Menighed med det første, og har sendt Opfordring til Pastor Sauer i Los Angeles om at betjene os en Gang hver Maaned. Biobær, at naar han kommer i Orden i Los Angeles, han da kan efterkomme Opfordringen.

Deg har været her i 5 Aar og begrundet at blive lidt kjænt med Forholdene. Om nogen skalde onse nærmere Oplysning desangaaende, saa staar jeg til Tjeneste.

Herbedigit,

R. D. Reiste.

Portland.

Hjalmar Vange og Hilma Matteson blev ægtet den 26 ds. Og idag den 27 drog de usædte ud paa en Brærupstur til Europa. Ørste vil de besøge Bridgemanens Hjem i Bergen, dernæst gaar de til Brudens Hjem i Mariehamn, Finland. Sidenefter vil de se sig om her og der, og saa er det deres øgt at komme tilbage til Noernes By forst tilbringe Resten af Dagen.

Mr. og Mrs. Z. Mathiesen havde Silverbryllup i gaar Aften, 26de Mai. Herom senere.

Martin Jensen og Della Howell blev ægtet i Prestegården den 23 ds. Mr. J. har været Zest i Ungdomsforseningen og aktiv i Tjenesten. Vi ønsker ham al Glæde og Vælgivelse i Familielivet!

Det er Raadet at Presten denne uge skal gøre en Tur til Coos Bay og besøge vores fjære Landsmænd dermede.

Redondo.

I Dag gjælder det Redondo, hvor der skal holdes Massa-Joredrag. Byen ligger en 200 Mil syd fra San Francisco og har 35.000 Indbyggere. Vandet er meget jævnt, men til Øst og Vest ses fjelde med evig Sne. Vandet i Irrigationstræne sidder saa høje, at det næppe kan mæres. Det nær dog omkring til alles Harme og har omgjort denne Byen til en vandrig Øde. Det er henvendt 35 Aar siden de første Danne kom her. De har arbejdet ikke alene med Hunderne, men ogsaa studeret og eksperimentet. Og det skal siges til disse Pionerers Hære, at de har udørt et stort Dagvert. Den ungre Slægt har også de Fjelde som nu flutter ind har Røde og Grønne af det som de gamle maaette udførte ved Experimentet og store Omflossninger. Kunlig gjælder dette Irrigationen.

Vi har nu fire nord-lutherske Familier, omkring 22 Sjæle. Pastor Pederson fra Santa Barbara predikede her om Alstenen den 25de Mai. Strindetur har allerede dannet en Strindforening, som møder en Gang hver Maaned. Vi hører også at saa organiseret Menighed med det første, og har sendt Opfordring til Pastor Sauer i Los Angeles om at betjene os en Gang hver Maaned. Biobær, at naar han kommer i Orden i Los Angeles, han da kan efterkomme Opfordringen.

Vor Menighed har blevet stiftet i Aaret 1879 af Pastor C. G. Carlzen, nuværende Sognandspræst i San Francisco. I flere Aar betjente den af Pastor Dietrichson fra Danmark, øer 17 Aar siden blev Pastor Johnsen kaldet og han er fremdeles dens Præst. Kirken ligger meget vækst til, inde mellem de store Træ

ved Elm Avenue. Det var mig en Glæde at faa hille paa faa mange Troesbrødre og se faa mange Børn tilstede. Den følgende Søndag fulgte der næste Konfirmation. Der lod til at høste en god Fortraaelse mellem Præst og Menighed og tillige mellem Brædrene indbyrdes.

En jævlig udensor Øyen ligger den befjende Stearns Park. Den blev grundlagt af Millioneren Stearns og af ham testamenteret til Statsuniversitetet i Berkeley. Den saldes Park, men er egentlig en Herregård eller Modelfarm på 7,000 Acres. Her kan ses Appelsinkøster, Smøren og adriatische Høje, og Oliventræ, Mandler, Valnødter og Blomster i Tusindvis. Og ikke nol hermed. Her er fine skjært og Heste, fede Grise, og Høne saa store som Hundene oppe i Ballard. Paa en Højsæning havde Millioneren løftet at bøsse sig et slot. Men det blev der ikke noget af. Han døde paa en Reise til et Vand i Tyskland og ifølge hans Testamente tilfølger hele Herligeden Universitetet i Berkeley. Jeg kan ikke beskrive al denne Herliged. Derfor, naar du kommer til Fresno maa du bede Pastor Johansen spende fore og høre dig derud. At han siger ja til saadant Forlangende kan jeg personlig bevidne.

Gledeligt var det at erføre at Herold havde faa mange Besøg i Fresno. De hilles alle børned paa det hjerteligste. Raar vi saa iftand Kredsmeder, daaber jeg igjen at faa se Fresno, de liere Troesbrødre, Møllen og de mange Seværdigheder.

Oakland den 29 Mai.

M. A. Christensen.

San Francisco.

Nitter har vi gjennemlevet Paaskefestens berlige Tid ogfaa her i Trinity Menighed, San Francisco. Vi regner vor festtid fra Palmesøndag da den er vor regulære Konfirmations Søndag. Saaledes ogfaa joar, 23 lejte med klæderne men 6 vil gaa næste Joar joa det vor 17, som blev konfirmeret. Det er opmuntrende at dog saapns mange vil benytte Anledningen til at faa Oplysning om Veien til Salighed, saaledes som den er fremsagt i vor Vornerlærdom.

Det visste sig under Konfirmationen at de hinde kært sine Været. Maatte ved Guds Raade den Sted, som her er Janet, om muligt for alle disse Unge's Bedkommende, herte Frugt til det evige Liv.

Jen fort men gribende Prædiken over Johannes 6 66-69 mindede Pastor Stensrud om hvilken stor Større det vilde være om de 10 Skuld, som før var konfirmeret i denne Menighed ogsaa havde været her

tilstede, om nogle havde han det glæde at faa hille paa faa mange Troesbrødre og se faa mange Børn tilstede. Den følgende Søndag fulgte der næste Konfirmation. Der lod til at høste en god Fortraaelse mellem Præst og Menighed og tillige mellem Brædrene indbyrdes.

Det vil sikkert interessere Missionens Venner at se Ravnene paa de konfirmerede og deres Herkomst. Det faste et Løs over Hørboldene vi arbeider under og beviser Trangen til og Vigtigheden af at have en engelsk-lutherisk Menighed som kan samle fra forskellige Nationer mange som vel ellers neppe vilde faaet Undervisning i Lutherisk Besjendelse. Desværre er der visst mange flere, som vi ikke har naaet, men vi arbeider mod det Maal at naa alt flere og flere. Her er da Ravnene: Adeline Bonset, fransk; Bertha Thorgeen, dansk; Harry Waldemar Thorgeen, dansk; Napoleon Albert Trosteth, norf.-fransk; Mrs. Katherine Schroeder, dansk; Vera Wilhelmina Sundberg, russisk-fenne; Annette Hellene Sundberg russisk-fenne; Ethel Marie Janson, norf.-fenns; Henrietta Mathilda Marie Heldermaa, tøfl; Agna Agnes Thronsdion, norf.; Freda Irene Miller, dansk; Florence Henrietta Miller, dansk; Nabel Stella Mathilda Roenser, tøfl; Johanna Margaret Wind, dansk; George Edward Aroul, dansk-tøfl; Freda Katherine Louisa Marie Schumacher, tøfl; Alfred Arthur Scherthen, norf.

Det var bemærkes at Napoleon Trosteth, som er 16 Joer er faberlsø og Moderen, som er fransk, har lange været høg. Han blev døbt og fik bebare Spærgsmålene i 4de Part. Han gav god Rese for Danbens Betydning. Maatte Gud bevare og holde ham i sin Vakt til en halig Ende.

Alle mindre opmuntrende for Menigheden var det at Mrs. Schroeder, som i den almindelige Alder havde forsamt Undervisningen i Barnelærdommen, nu, da hun allerede har været gift 2-3 Joer, ikke undtag sig for at træde frem med de andre og aflagge den gode Besjendelse. Hvilken Seier til det gode for dette unge Vor. Maatte Besjænelsen rigelig følge dem i deres Hamilito, og maatte Hjellerens Ord opfaldes for dem „Hos som besjender mig for Menigheden, den vil jeg og besjende for min Fader som er i Himmelnen.“

Mrs. Schroeder er en af de første konfirmeret i vor Menighed og er nu en af dens Trustees.

dens hun udøser sit Hjerte for hen, som er meget til at hjælpe. Det til hennes Ord:

„O, Herre, du har freist voro Ejede ved dit Blod. Vi er dine Børn, og vi er meget satlæge; vi har intet at spise, og min Mand er meget syg og kan ikke arbeide, og vi har ikke haft Job i Høstelovnen siden igaar Morges og heller ikke harit Bræd. Men, Herre, vi har ikke endnu hiet i tre Dage, som de mange, der var hos dig i Hjernen. Men, Herre, jeg ved ikke, hvad vi skal blive osjhulpen; men vi ser den til dig. Ja, hjælp os, Herre!“ Hun funde ikke ligge mere.

Jeg havde da nogle saa Kroner, og havde forslag de til saa mange trængende som skulle hjælpes? Alligevel saa jeg Herren til mig, som engang til sine Disciple: „Giv dem at æde,“ og jeg trædte ind i Huset med et godt Stiftord paa Barberne, et Ord, som Herren netop i den Anledning lod rinde mig i Hu: „Førend de falde, vil jeg støre, og medens de endnu står, vil jeg høre.“ Og saa saiede jeg til: „Herren sender eder disse Venge.“

De høde næppe reist sig fra deres Inaende Stilling, førend de altid fælledede ned, og stonen lagde, medens Laarterne stræmmede ned ad hendes kinder:

„O Herre, du staar ved dit Ord, hvad skal vi sige til dig, Herre? Vi kan kun taffe og præse dig for dette.“

Landsmænd.

Hvis de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Vor har rigelig Adgang at faa en god Skoleuddannelse, saa kom til Parkland, Wash., og sikkre eder et Hjem nu, til rimelig pris. For Lovet eller Land i større eller mindre Størrelse har man henvende sig til John Stensrud som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Culture's Office, 402 Vernie Bldg., Tacoma, Wash.

Gaa til

Hirsch,

Ten gammel erfarte Apotheker fra Norge med ebers Doctor Recepter samt for norske Samiske Mediciner af alle Stags — Jan-Jon: Hofmannsdræber, Naffas-draaber, Rigabalsam etc.

Apothekeren er altid vildig til at give Raad om sunds

Vest-Debue Expediter p. Omgaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1425 1/2 Ave. E. Vil Street
Seattle, Wash.

Abonner paa "Herald!"

Portland.

Mr. G. R. Hansen fra Aberdeen, Wash., der i 1901 graduerede fra Akademiet har netop afslagt Stolen et venligt Besøg. Mr. Hansen kommer til at tilbringe flere Uger i Tacoma som Medlem af „the jedetmjury.“

Førriga Fredag afsluttede Menigheden ved Stolen et meget heldigt Stoleaar med en væller fest i Kirkeas Valgmen. Der var Sang og Oplæsning af Værne og Tale af Pastor Horstad.

Førriga Søndag havde vi en sjælden højtidelig Konfirmation i Parkland, idet to af Konfirmanderne Christine Else Sandstrøm og hendes Broder Lawrence Fredrich, blev døbt med vortens Døb og ihalsdøp sammen med de andre gæster ved hellige Kølle. De øvrige var Frances Evelyn McLean, Molt Åksen, Oscar H. Horstad, Anna Strand, Ruth Gangstad, Ella Viem, Clara Cooper, Obed Petersen og Oscar Holmerson. Konfirmationen udførtes delvis i det norske og delvis i det engelske Sprog. Selv blev konfirmeret på engelsk og ikke på norsk.

Førriga Onsdag havde hele Stolen fri for at rejse til Tacoma og tage imod Blæden, som det sig har og har. De fleste benyttede også Anledningen og var herdeles vel forniede med Udmøntning.

Bed Konfirmationen førriga Søndag benyttede Menigheden fire forskellige kirke fra sine kirke til Gudstjeneste. Kirken er endnu ikke plættet og indretet, men vi var dog alle glade ned at fjerne jomfrus i den. Det visste sig, at den er meget rummelig, men slet ikke for stor, naar det tages i Betræffing, at vor lille By står en stædig Øvelst.

Mrs. Hansen og hendes Datter, Miss Thompson fra Los Angeles, Cal., gjester i disse Dage Parkland.

Past. Eger fra Tacoma sammen med Mr. Strand fra Los Angeles tog sig et Duartur herud et Par Dage siden. Mr. Strand har sig om efter et Hjem berude, da han ønsker at komme bort fra Værens kærlige Vindeflume.

Det er vist ikke mange Stoler, som har mere lokale Grabanter end Pacific Lutheran Academy. Nitter har en af dem, nemlig Miss Marion Rydman, subskribteret \$100 til Stolen. Hun er den bøvende, som var entrent et Stol har subskribteret \$100.

Udtaalingsfestighederne ved Stolen vil finde Sted den 18de og 19de Juni om Aftenen. Alle er venligt indbudne.

Mr. W. W. Christensen, der Here har siden var Eleve ved Akademiet begyndte nogen gamle Tømter. Mr. Christensen har solgt ud sin Forretning i Bruno Valley, Idaho, og ser sig nu om efter et Hjem paa et Sted, hvor der er et luthersk Menighed.

Vejsendtgjærelse.

Pacific Lutheran Academy "Human Association" vil invitere en tilslutning til "Chamber's Creed" næst St. Petrikoom, paa Søndag, den 20de Juni.

Clara J. Strand, Mort.

Vejsendtgjærelse.

Bor Kreiders Menighed, Syd Vei- linthous, ønsker en Stolelæser for engelsk-norsk Menighedsstole. Stolen holdes i Moensted iaret, fra 1 September til 1 Juni. Som Løn invades \$100 pr. Maaned og fri kost og Veg i Stoleliden. Bedommende man være Gradient fra Lutheran Normal School. Ansigtsinger ledigelse af Atleiter indledes inden 10 Juli til Rev. A. O. Verle, 1818 Donovan Ave., So. Bellingham, Wash.

Kærd at mørke sig.

Dersom du tænker paa at forståevne givstilling eller Boftad eller begge, som det du understøge, hvad Arcadia Konfirmation Association har af både Arcadia med sin fulde af Salissia givner Malemling haavel for den ubemidrede, som den veilstaaende til at lære sig en krigsrer Arugtharm, som Joe Acoustides vil giøre ham vedtagende. Arcadia rydder, planter, vander og tager vare paa det hele i fire Par. Det er ingen Skatter at betale i denne Tid. Naar disse fire Par er snuse overdroges til dig en fuldt læring Arugtharm med Vandret for alle Tider. En hel Section af dette Land er sat til Side for vores nærlige Nød, hvor ingen anden kan fås i alt Land. Naar usikre Oplysninger hvis til C. C. Karrelstad over Stan- dia Saal, Everett, Wash.

W. & C. Schmidt Co

203 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

2000 after the Building of Milwaukee
Kast. Telephones. Microphones. Transmitters.
Electrician. Motor. Gasolite
Gasolite. Gasolite. Gasolite.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 1.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line. Large stock of latest and standard stationery.

D. CARL PEARSON,

Stanwood. - - - - Wash

STANWOOD

PEED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teamng

J. W. Hall, Propr.

KLAERBOE DRUG CO.

Established 1890
For Specialistet er et ekspert Register
medbragte fra de bestandigste farver.

Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed Embalmer

STANWOOD - WASH.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPH ER

Latest and up to date work

STANWOOD Wash.

Dr. Hartman

Organizer Surgeon
State Christiania University,
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.